

ȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

**EU SUNT
CELEBRITATEA
LUI DUMNEZEU**

La fel și tu!

**Exersează
empatia**

Clădești ziduri
sau poduri?

Dă mai departe

Un șirag de
fapte bune

NOTA EDITORULUI OBLIGAT SAU MOTIVAT

Sunt sigur că mulți dintre noi se uită la Maica Tereza și la oameni asemenea ei și se gândesc că ei nu pot fi niciodată așa; nu pot fi niciodată atât de sfinți sau să facă lucruri atât de importante pentru alții. Poate că așa și este, dar totuși, tragedia mai mare este că, fiindcă nu cred că pot, atunci nici nu încerc.

Nici Maica Tereza nu a avut ca scop să obțină Premiul Nobel pentru Pace. Și nici nu a început cu o acțiune de proporții pentru cei mai săraci dintre săraci. Ea pur și simplu a privit în jurul ei, a văzut ce era nevoie și a răspuns.

Dumnezeu folosește oameni obișnuți în situații obișnuite ca să arate o dragoste extraordinară. Totul se rezumă în regula de viață a lui Iisus, pe care El a enunțat-o în diverse ocazii, mai mult sau mai puțin asemănător: iubește-L pe Dumnezeu mai presus de toate și iubește-i pe oameni tot atât cât te iubești pe tine,¹ și tratează-i pe alții așa cum ai vrea să fi și tu tratat.² Dacă încercăm să trăim în felul acesta, atunci o decizie, o faptă, o conversație, nu va schimba lumea peste noapte, însă ne va schimba lumea noastră – viața noastră și viețile pe care le atingem.

Explicând viața de slujire pe care au adoptat-o el și alți creștini de la începuturile creștinismului, apostolul Pavel spunea: „Dragostea lui Hristos ne [con]strânge”.³ Aceeași dragoste ar trebui să ne motiveze și pe noi. Cu cât punem în practică dragostea lui Dumnezeu, cu atât mai mult crește și devine o parte din reacția noastră și cu atât mai mult se arată prin faptele noastre. Acesta a fost succesul lui Pavel și al Maicii Tereza – ceea ce poate fi al nostru.

Acest număr al revistei este dedicat celor care se dăruiesc zilnic altruist pentru dragostea lui Hristos. Chiar dacă oamenii nu observă faptele tale de azi, Dumnezeu vede și știe.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Samuel Keating

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2018 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-209-X

1. Vezi Matei 22:37-40.

2. Vezi Matei 7:12.

3. 2 Corinteni 5:14

Sentimentele noastre
vin și pleacă, însă dragos-
tea lui Dumnezeu pentru
noi rămâne. – *C.S. Lewis*
(1898-1963)

UN FRATE MAI MARE

DE ELSA SICHROVSKY

Odată, pe când aveam nouă ani, eu și fratele meu mai mare am mers să înotăm. Eu nu știam încă să înot decât ca un câțel și să plutesc pe spate. Fratele meu era un înotător excelent, de aceea îl trimiseseră părinții să aibă grijă de mine. Eu și el ne certasem în dimineața aceea pentru ceva ce nu îmi mai amintesc, de aceea eram cam supărată că părinții au insistat să vină cu mine. Voiam să fac ce vreau eu și să înot singură.

Am început din partea mai puțin adâncă a piscinei și am plutit pe spate până când, la un moment dat, mi s-a părut că am ajuns la celălalt capăt al piscinei și mi-a fost teamă să nu mă lovesc cu capul de margine. Am crezut că sunt la doar câțiva centimetri de margine și de aceea m-am întors pe burtă. De fapt parcursesem doar trei sferturi din piscină și nu mai ajungeam cu picioarele până jos. M-am panicat și am început să lovesc apa cu disperare, dar așa îmi intra și mai multă apă pe nas și în gură. Tușind și chinându-mă cu disperare, am simțit cum două mâini mă prind de mijloc și mă ridică deasupra apei și mă duc la marginea piscinei.

„Ești bine?” m-a întrebat fratele meu. Am bolborosit ceva, în timp ce încă tușeam apă din gât, foarte rușinată

de cele întâmplare, și mă așteptam să fiu certată de el. Dar el nu a zis nimic, doar a așteptat să mă liniștesc apoi m-a adus acasă.

Privind în urmă înțeleg că eu și fratele meu nu eram prea apropiați. Ne certam pentru lucruri mărunte, cum ar fi cine a primit felia mai mare de pâine prăjită la micul dejun. Însă ziua în care m-a salvat la piscină mi-a arătat puterea legăturii frățești. În ciuda neînțelegerilor noastre, atunci când am avut nevoie de el, el a fost alături de mine.

Gândindu-mă la dragostea fratelui meu, mă gândesc și la Iisus, Fratele meu spiritual mai mare, care este mereu lângă mine să mă ajute la nevoie. Chiar și atunci când Îi întorc spatele din mândrie și încăpățănare și mă cert cu El despre cum lucrează în viața mea, El nu lasă ca pretențiile mele arogante de independență să Îl îndepărteze de mine și să nu își pună brațele Sale în jurul meu atunci când sunt în pericol.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE CU FAMILIA EI ÎN
TAIWAN.

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

DEPINDE DE CUM PRIVEȘTI

Când simt că obolesc fiindcă lista de treburi se tot lungește, mă ajută dacă mă opresc pentru câteva minute ca să-mi las mintea și inima să se relaxeze.

Uneori ies pe balcon sau stau pe scaunul meu de lângă ușile de sticlă ca să-mi odihnesc ochii, când mă dor, și privesc frumusețile din fața mea. De la balconul meu pot să văd copaci și câmpuri înverzite și în depărtate niște munți. Verdele închis al copacilor are un efect calmant.

Îmi imaginez că poate și păsările simt la fel, fiindcă sunt tot felul de păsări, de diferite mărimi și culori, în jurul casei noastre. Cele galbene sunt preferatele mele.

Nu sunt doar frumoase, dar și cântă foarte puternic și vesel.

Atâta timp cât privesc frumusețile din depărtare mă simt inspirată. Însă, din păcate, precum viața, lucrurile nu sunt perfecte atunci când le privesc de aproape. Niște cabluri negre, la doar câțiva metri de balcon, brăzdează priveliștea, precum niște dungii urâte pe un tablou. Ele încearcă să-mi distragă atenția de la frumusețea priveliștii perfecte. Peste drum, o căsuță micuță are în vârf o farfurie de satelit uriașă, iar un stâlp de curent din ciment, nefolosit, fără lampă și cu sârme ieșind din el în toate părțile, stă în mijlocul

priveliștii. Pare să nu aibă alt scop decât să interfereze cu culorile și cu modelul naturii.

Într-una din acele pauze, încercam să mă odihnesc dar am început să mă uit prea mult la defectele priveliștii altminteri minunate, când Dumnezeu m-a dojenit în felul Lui aparte, cu o mică satiră în care personajele erau creațiile Lui. Am văzut cum păsărica mea galbenă preferată s-a așezat pe firele de lângă balcon și a început să-mi cânte.

Dintr-o dată acele fire și-au pierdut urâtenia fiindcă mi-am dat seama că fără ele acel mic încurajator ceresc nu ar fi putut sta lângă mine să îmi cânte. Atunci am început să mă relaxez și am observat o pereche de păsări roșii care s-au așezat pe farfuria de

satelit. Păreau să se simtă atât de confortabil și atât de liniștite încât au stat acolo mult timp, iar eu am putut să le urmăresc interacțiunea. Părea că vorbesc între ele cu atâta entuziasm încât parcă mi-am imaginat cum discută despre evenimentele zilei. Concentrându-mă să le observ și să mă bucur de ele nu m-a mai deranjat urâciunea antenei, care a devenit scena acestui interludiu vesel.

Apoi a venit evenimentul culminant, când norii negrii s-au adunat pe cer. Am crezut că micul spectacol s-a sfârșit, dar urma să văd că de-abia începuse. Pe măsură ce ploaia se întărea mai multe vrăbiuțe și rândunele s-au adunat pe firele negre, alături de încurajatorul

Dragostea lui Iisus este *perfectă*. Există multe lucruri drăguțe, frumoase și minunate, însă nimic nu este perfect precum dragostea Lui. Noi trăim într-o lume imperfectă, cu oameni imperfecti, cu condiții imperfecte, însă dragostea Sa face posibil ca noi să putem trece peste tot ce ne iese în cale.

Dragostea lui Iisus este *gratuită*. Acesta este încă un lucru bun, pentru că suntem cu toții păcătoși și facem greșeli. Dacă ar trebui să merităm dragostea lui Iisus atunci niciunul dintre noi nu am avea-o.

Dragostea lui Iisus este *veșnică*. Nu ne poate fi furată și nu o putem pierde. Nu se învechește în timp și nu se demodează. Este tradițională și istorică, dar în același timp modernă și curentă. Este pentru totdeauna. El ne-a iubit de la începutul lumii și ne va iubi până în eternitate.

– Maria Fontaine

meu galben și de păsărelele roșii. Povesteau vesele despre ploaie, lăsând-o să spele praful și mizeria vieții, iar ele săreau jucăușe și vesele precum un grup de copii care se joacă cu apa de la aspersor.

Ploaia a durat doar câteva minute. Pe măsură ce soarele a început să se arate de după nori am început și eu să privesc cu alți ochi priveliștea din fața mea. Mi-a venit în minte ideea că multe din lucrurile cu care ne confruntăm în viață, mai ales când suntem cu nasul în lucrurile de pe temen scurt în momentele agitate, pot părea urâte și că ne răpesc speranțele și visele de pe termen lung. Însă atât de multe se pot schimba dacă Îl lăsăm pe Dumnezeu să ne arate cum anumite lucruri urâte se pot transforma în timp în binecuvântările, frumusețile și admirația pe care El dorește să le aducă în viața noastră. Ar trebui să ne reamintim că ele sunt doar scena pe care El ne poate da comorile Lui cele mai prețioase de bucurie și de speranță și să ne amintim că există frumusețe în tot ce pune în fața noastră.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

DE ANNA PERLINI

IERTAREA ADUCE IERTARE

Am fost întotdeauna impresionată de oamenii care pot ierta. La școală era copilul care nu răspundea când alții râdeau de felul lui mai ciudat de a fi și de fața lui plină de coșuri. Mai târziu, în viață, am învățat să iert când prietenul meu m-a părăsit fără niciun motiv și fără nicio explicație. Apoi a urmat căsnicia, care îți oferă nenumărate situații să ierți și să fii iertat. Iar lucrul în echipă este o platformă bună pentru exersarea iertării.

Adevărul este că eu sunt destul de nepretențioasă și prefer în general să trăiesc și să las lucrurile să treacă, decât să mă bag în confruntări și să fiu ranchiunoasă. Dar aș putea să iert pe cineva care mi-a omorât pe cineva drag? Sau dacă aș fi în închisoare ani de zile pe nedrept? Sau dacă războiul mi-ar fi distrus casa și orașul, iar eu a trebuit să fug și să devin un refugiat – ca apoi să fiu privită cu suspiciune de toată lumea?

Nu știu.

Este bine de știut că mai există și oameni iertători pe lume, care pot fi un exemplu și o speranță. Începând cu Iisus și continuând cu misionarii și activiștii, cu părinții amish care au iertat și au ajutat familia celui care le-a ucis copiii,¹ până la exemplele mai recente

precum Părintele Boules George după cele două bombardamente din Tanta și Alexandria, Egipt, în care au murit 44 de creștini și mai bine de 100 au fost răniți în Duminica Floriilor 2017. Prin predică sa Părintele a exprimat iertare pentru cei care au ucis victimele și a făcut apel la credincioși să se roage pentru ei să vadă lumina și să ajungă să cunoască dragostea necondiționată a lui Dumnezeu.²

Mă uimește mereu că pe lângă acești oameni cruzi care comit niște crime așa de oribile, mai există și oameni capabili de o iertare ce sfidează logica. Ura aduce ură, însă dragostea aduce dragoste, iar dragostea lui Dumnezeu are puterea de a începe un ciclu de iubire în locul morții.

Eu cred că acest proces începe cu pași mici de iertare în cadrul familiei sau în cadrul unui cerc de prieteni sau de colegi de lucru. La început poate părea ceva neimportant în comparație cu problemele majore cu care se confruntă omenirea, cu războaiele, cu luptele pe care le duc politicienii, etc. Însă exact așa începe, cu noi. Începe din viețile noastre personale și cu alegerile pe care noi le facem în fiecare zi.

1. Vezi <https://lancasterpa.com/amish/amish-forgiveness/>.

2. Vezi <http://scoopempire.com/father-boules-george-sends-incredibly-humane-message-to-terrorists/>.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOAREA A ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER UN MONDO MIGLIORE, ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

De
vor fi păcatele
voastre cum e cârmâzul,
se vor face albe ca zăpada;
de vor fi roșii ca purpura, se
vor face ca lâna.
— Isaia 1:18

OALA ARSĂ

DE EVELYN SICHROVSKY

Nici chiar norii negri și vântul rece de afară nu păreau atât de întunecați și de reci precum inima mea. Cu mintea la evenimentele din săptămânile anterioare, am luat o oală și am măsurat în ea cantitatea necesară de fasole uscată și de apă.

După vreo două ore de pe hol a venit un miros ce mi-a atras atenția: fum! Am fugit în bucătărie. Nori negrii de fum înconjurau oala, al cărei capac zornăia din cauza presiunii. Am oprit repede focul, am luat oala și am pus-o în chiuvetă și am dat drumul la apă. Apa a fășăit puternic.

Oala s-a ars cărbune, iar fasolea s-a dezintegrat. Chiar și capacul a ars. Am mai ars multe oale și înainte, dar niciodată așa de rău. *Este distrusă!* m-am gândit. *Nicio șansă să o mai curăț.*

Iar acolo, în bucătărie, cu tot fumul din jurul meu, m-am gândit că este o asemănare cu viața mea din acel moment: un dezastru ars. *Este distrusă! Nicio șansă să o mai repar.*

Și când m-am întins în pat în seara aceea, gândurile mele au zburat către Iisus. *Te iubesc*, mi-a șoptit

Iisus, și te voi iubi mereu, indiferent de ceea ce faci sau nu faci. *Împreună putem încerca tot timpul să începem din nou.*

Oala mea arsă mi-a devenit inspirație, dându-mi curaj ori de câte ori sentimentele de condamnare încercau să mă recapezeze. Am petrecut ore în șir frecând-o cu tot felul de soluții, ca până la urmă negrul să devină gri, apoi argintiu original. Pe măsură ce petele de argintiu se măreau mi se încuraja și credința mea de a persevera pentru o vindecare interioară totală. În final am ținut în mână o oală argintie imaculată.

Am învățat atunci că, dacă Dumnezeu iartă atunci El nu numai că uită, dar și vindecă. Iubirea Lui nepieritoare ne dă curajul de a ne ridica de unde am căzut, credința de a lăsa în urmă trecutul și speranța de a merge înainte către viitor.

EVELYN SICHROVSKY CREEAZĂ CĂRȚI ȘI MATERIALE EDUCATIVE ÎN LIMBA ENGLEZĂ PENTRU COPII. EA TRĂIEȘTE ÎN SUDUL TAIWANULUI.

CE M-A ÎNVĂȚAT AGAR

DE ROALD WATTERSON

Știm în general cam cine era Agar din Biblia cu ilustrații pe care am citit-o în copilărie. Însă anul acesta, după ce am citit Biblia din scoarță în scoarță, am reținut din povestea ei lucruri noi despre iubirea individuală pe care o are Dumnezeu pentru fiecare dintre noi.

Agar era o slujnică egipteană a Sarei, nevasta lui Avram.¹ La început ea pare un personaj secundar în povestea lui Avram și promisiunile pe care Dumnezeu i le-a făcut lui. Dumnezeu i-a promis lui Avram că urmașii lui vor fi nenumărați precum stelele, însă Sara – care tot nu rămânea însărcinată și devenea tot mai nerăbdătoare din cauza neîmplinirii promisiunii lui Dumnezeu – i-a cerut lui Avram să o ia pe slujnica ei Agar de concubină.

Avram este de acord, iar Agar rămâne însărcinată. Aici lucrurile devin neclare. Tradițiile evreiești și cele musulmane spun că Agar era fiică de faraon și i-a fost dată lui Avram drept cadou într-una din călătoriile lui în Egipt. Este greu de spus dacă lucrul acesta este adevărat sau nu. Însă indiferent de statutul ei, am început să îmi imaginez cât de izolată trebuie să se fi simțit această fată egipteană înconjurată de oameni și

de o cultură complet diferită de a sa. Iar când a rămas însărcinată poate s-a gândit că lucrurile vor începe să-i suradă și ei. Poate a sperat că așa își va defini locul în mijlocul unui popor străin ei. Poate a început să se mândrească. Oricum ar fi situația, Biblia ne spune că ea „a privit cu dispreț pe stăpâna sa”.²

Sara i se plânge lui Avram, iar Avram îi spune că Agar este treaba ei și că poate face cu ea cum crede de cuviință. Ce i-o fi făcut Sara a împins-o pe gravida Agar să fugă în deșert, iar apoi o vedem stând lângă un izvor, potolindu-și setea.

Aici este partea din poveste care îmi place cel mai mult: Dumnezeu trimite un înger să o găsească pe această fată fugară și să o convingă să se întoarcă în tabăra lui Avram. Aceasta era o fată care probabil se simțea lipsită de valoare, nedorită și neiubită; o fată cu personalitate și cu greșeli; o fată egipteană care poate încă își urma tradiția și zeei păgâni; o fată care și-a disprețuit stăpâna; o fată care cu siguranță că va mai greși în viitor.

Însă acolo, în deșert, în mijlocul disperării ei, Dumnezeu i s-a arătat lui Agar, fiindcă în ciuda tuturor situațiilor, alegerilor și greșelilor ei, ea era o ființă careia Dumnezeu i-a dat suflare de viață. Acesta este lucrul pe care Dumnezeu îl vede și ceea ce încearcă să salveze atunci când trimite un înger să găsească o fată a cărei

1. Citește povestea din Geneza 16.

2. Geneza 16:4

3. Geneza 16:13

existență a început în imaginația Sa și a cărei poveste de viață a lăsat-o scrisă în cartea Sa.

Acea întâlnire cu îngerul în deșert este suficientă ca să o încurajeze pe Agar să se întoarcă acasă. Însă înainte de asta ea îi dă un nume acestui Dumnezeu care a căutat-o și i-a vorbit. Ea îl numește „Dumnezeu care mă vede”.³

Știi cum sunt zilele când nu arăți și nu te simți cel mai bine? Ale mele sunt în general marcate de păr ciufulit, un pulover confortabil, dar urât, haine neasortate și o dorință puternică de a nu fi văzut de nimeni. Uneori și lipsurile mele spirituale mă fac să mă ascund. Cum ar fi când am întrebări despre cât de mult îl iubesc pe Dumnezeu, atitudini la care ar trebui să renunț; sau rugăciuni pe care ar trebui să le fac; sau lucruri pe care nu reușesc să le fac. Acestea sunt lucrurile care mă fac să simt că nu merit să fiu văzut de Dumnezeu.

Dar tocmai când simți că nu meriți iubire, atunci Dumnezeu face ceva pentru tine și îți spune că ai valoare, iar asta te schimbă. Exact asta a făcut Dumnezeu pentru Agar în acea zi. I-a arătat că îi pasă de ea, că o veghează și că are un plan pentru viața ei. Conștientizarea faptului că Dumnezeu veghează dă putere. Acea putere i-a dat lui Agar tărie interioară ca să se întoarcă la o situație pe care cu câteva zile în urmă o simțea ca intolerabilă.

Am multe lucruri care îmi plac din această poveste, dar iată aici trei mai importante:

În primul rând, pentru Dumnezeu nu există personaje secundare. Istorisirea biblică a comprimat povestea lui Agar în unul-două capitole și i-a prezentat rolul ca fiind unul secundar în povestea centrală a lui Avram și a Sarei. Însă Dumnezeu are o carte cu numele ei pe ea, în care ea este vedeta – povestea vieții ei. Acest lucru este adevărat pentru oricine se simte ca un personaj secundar în povestea altcuiva.

În al doilea rând, Dumnezeu este conștient de momentele cele mai urâte, când ești pe fundul gropii, și totuși crede în tine. Indiferent de situația în care te afli acum, de starea ta spirituală sau fizică, Dumnezeu te vede și crede în tine.

În al treilea rând, îmi place că Dumnezeu a depus un efort să o găsească pe Agar atunci când a fugit. Am avut și eu multe momente în viața mea când am fugit de situații. Poate nu chiar fizic, însă am fugit emoțional, sau m-am închis în mine când am simțit că sunt copleșit. Știu că am făcut asta și față de Dumnezeu. Însă Dumnezeu vede starea mea, emoțională și fizică – și geografică – și nimic nu mă poate despărți de dragostea Lui.

ROALD WATTERSON ESTE EDITOR ȘI SCRITOR.

DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

Domnul Dumnezeuul tău este în mijlocul tău... Se va bucura de tine cu mare bucurie... și nu va mai putea de veselie pentru tine. – *Tefania 3:17*

Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despărță de dragostea lui Dumnezeu care este în Iisus Hristos, Domnul nostru. – *Romani 8:38-39*

Deși noi suntem incompleți, Dumnezeu ne iubește complet. Deși noi suntem imperfecți, El ne iubește la perfecțiune. Deși noi ne simțim pierduți și fără direcție, dragostea lui Dumnezeu ne înconjoară din toate părțile. ... El ne iubește pe fiecare dintre noi, chiar și pe cei care au greșit, sunt respinși, ciudați, întristați și sfărâmați. – *Dieter F. Uchtdorf (n. 1940)*

Tatăl vostru ceresc vă iubește – pe fiecare dintre voi. Această dragoste nu se schimbă niciodată. Nu este influențată de aspectul tău, de posesiunile tale sau de câți bani ai în bancă. Nu se schimbă în funcție

de talentele și de abilitățile tale. Este pur și simplu prezentă. Este cu tine când ești trist sau fericit, descourajat sau încurajat. Dragostea lui Dumnezeu este cu tine fie că simți că o meriți sau nu. Este pur și simplu acolo. – *Thomas S. Monson (n. 1927)*

Dumnezeu este dragoste. El nu are nevoie de noi. Însă ne dorește. Iar acesta este cel mai uimitor lucru. – *Rick Warren (n. 1954)*

Dragostea sigură a lui Dumnezeu pentru noi este un adevăr obiectiv afirmat din nou și din nou în Scripturi. Este adevărat fie că noi credem sau nu. Îndoielile noastre nu distrug dragostea lui Dumnezeu, tot așa cum credința noastră nu o creează. Ea își are originea în natura firii lui Dumnezeu, care este dragoste, și se revărsă asupra noastră când ne conectăm la El prin Fiul Său preaiubit. – *Jerry Bridges (1929-2016)*

Creatorul stelelor a preferat să moară pentru tine decât să trăiască fără tine. Acesta este un fapt. Deci, dacă trebuie să te lauzi, laudă-te cu asta. – *Max Lucado (n. 1955)*

Dumnezeu îți ține poza în portofel.
– Tony Campolo (n. 1935)

EU SUNT CELEBRITATEA LUI DUMNEZEU

DE CHRIS MIZRANY

Fiica mea, Kristen, este o celebritate. Așa a fost de la naștere. Eu și soția i-am urmărit fiecare mișcare și i-am surprins toanele, expresiile feței și activitățile. Vorbim mult despre ea și povestim și altora despre obiceiurile ei haioase sau despre ultimele preferințe. Îi oferim susținerea și grija noastră și facem tot ce putem să o păzim de rău. Ea are toată atenția noastră, chiar și în mijlocul nopții, și ne trezim dornici să urmărim ce va face cu fiecare zi nouă. Râsul ei ne face mereu să zâmbim, iar lacrimile ei ne motivează să remediem situațiile. Pentru noi, ea este lucrul cel mai bun.

Totuși, Kristen are momentele ei; spre exemplu dificultățile de la masă și de la culcare, sau când atinge obiectele interzise. O învățăm să spună clar ce dorește fără să zbiere, o răsplătim când face progrese și uneori o penalizăm când face ceva greșit. Nu este nici ea perfectă, însă este a noastră, iar noi o adorăm.

Și știi ceva? Și eu sunt o celebritate pentru

1. Vezi Proverbe 3:11-12.
2. Vezi Luca 12:29-31; Matei 7:11.
3. Vezi 2 Corinteni 6:18.
4. Vezi Galateni 4:5-7.

Dumnezeu. Cu toate defectele mele și eu Îi aduc bucurie Tatălui meu. El îmi urmărește fiecare mișcare și Îi place să urmărească ce voi face mai departe. Îmi trimite mesaje încurajatoare prin Cuvântul Său și mă protejează când merg în lumea cea mare. El este drept și mă învață prin alegerile mele și prin consecințele acestora.¹ Prin sacrificiul Său, El mi-a dat iubire nesfârșită și este disponibil oricând și oriunde să îmi asculte cererile.² Răsplățile Sale sunt neprețuite și eterne și, crezi sau nu, eu sunt copilul Lui preferat. Tot așa și tu.³

Într-o lume plină de modalități de a ține legătura cu cei dragi, mă bucur că Dumnezeu nu are nevoie de nicio rețea de socializare ca să ne înțeleagă. El ne-a înțeles chiar înainte de a fi concepuți și ne va ține aproape de El pentru totdeauna. Noi suntem speciali pentru El și are un plan pentru noi. Tot așa cum fiica mea îmi încălzește inima de fiecare dată când strigă „Tata!” și inima Tatălui meu este mișcată când Îl chem.⁴ Indiferent că te simți de valoare sau nu, pentru El tu ești cel mai bun!

CHRIS MIZRANY ESTE WEB DESIGNER, FOTOGRAF
ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN,
AFRICA DE SUD.

DĂ MAI DEPARTE

DE MICHELE ROYS

Recent am citit despre mișcarea „Dă mai departe”.¹ Cel mai mult m-a impresionat cât de simplă este această filozofie. Cu toate acestea, este de obicei dificil să fii altruist și să ajuți doar pentru că ai fost și tu ajutat, sau ca să continui această inițiativă.

Eu personal am avut de multe ori nevoie de ajutor, iar cineva s-a găsit să mă ajute. Când aveam 19 ani a trebuit să plec din India, după ce lucrasem acolo vreo 2 ani ca voluntară, și am fost foarte tristă. Mi-a plăcut munca cu copiii defavorizați, cu cei surzi și cu împărțirea de ajutoare. Nu mi-a fost ușor să îmi fac bagajul. Adunasem multe lucruri, iar avioanele au o limită de bagaje, așa că m-am străduit să îmi împachetez necesarul într-o valiză mare, o geantă de mână și chitara.

Ajunsesem în aeroportul din New Delhi cu trei ore înainte de îmbarcare și cu inima grea; eram tristă că trebuia să plec, tristă că trebuia să îmi iau la revedere de la lucrurile și oamenii pe care am început să-i îndrăgesc.

Sunaseam înainte și am fost informată că bagajul meu putea avea 32 kg, iar chitara putea fi considerată bagaj de mână

1. Vezi <http://www.payitforwardfoundation.org/about>.

suplimentar. Dar când am ajuns la ghișeul de îmbarcare, doamna de acolo mi-a spus că la zborul meu se permiteau doar 23 kg, iar chitara nu era considerată bagaj de mână. Mi-a spus că și micuțul meu bagaj de mână era prea greu.

Eram blocată. Nu îmi permiteam să plătesc pentru greutatea în plus și nu îmi venea să cred că acum îmi spuneau ceva diferit față de atunci când m-am informat la biroul lor.

Am cerut să vorbesc cu directorul. În timp ce așteptam, am observat că acesta era foarte supărat; vorbea intens cu trei oameni iar eu am știut că am picat într-un moment nepotrivit. M-am rugat cu disperare ca Dumnezeu să facă ceva, fiindcă nu știam ce altceva să fac. Prietenii care mă aduseseră cu mașina la aeroport pleaseră deja și nu știam cum să procedez cu hainele în plus și cu chitara, dacă nu puteam să le iau cu mine.

Directorul m-a întrebat din scurt ce doresc. Am încercat să-i explic cât mai clar problema mea și l-am întrebat dacă ar putea să nu mă taxeze pentru greutatea suplimentară, fiindcă nu îmi permiteam să plătesc. Dar el a refuzat să-mi acorde o excepție și mi-a spus că dacă nu plătesc atunci opțiunile mele ar fi să îmi pierd zborul sau să îmi arunc „surplusul” la gunoi.

Vă imaginați cum m-am simțit.

Eram devastată. Indignată. Frustrată. Mă întrebam de ce mi se întâmpla așa ceva. Nu era vina mea că biroul de informații îmi dăduse informația greșită. Credeam că era simplu pentru director să facă o excepție, mai ales fiindcă îi explicasem cum am lucrat voluntar timp de doi ani pentru oamenii țării sale.

Atunci cineva m-a observat și m-a întrebat ce problemă am. I-am istorisit toată situația mea, de la motivul șederii mele în India până la dificultatea din prezent. I-am explicat și că vorbisem deja cu directorul, dar că acesta nu era dispus să mă ajute.

Acest domn, am aflat mai târziu, lucra pentru o altă companie aeriană și îl cunoștea pe director. S-a dus personal să vorbească cu directorul să mă lase în avion cu greutatea suplimentară, dar acesta i-a răspuns că are alte probleme mai mari de rezolvat.

Domnul părea însă gânditor în legătură cu situația mea și îmi spuse: „Voi plăti eu pentru greutatea suplimentară. Și eu merg cu acest avion și ar fi păcat să îl pierzi, după tot ce ai făcut pentru poporul meu!”

Eram șocată, ușurată și foarte recunoscătoare.

În timpul călătoriei am stat lângă acest domn, iar el mi-a povestit că în tinerețe, cam pe când

avea vârsta mea, a fost și el într-o situație asemănătoare. Cineva îl întrebase dacă avea nevoie de ajutor. El i-a explicat dificultatea iar domnul de atunci i-a plătit biletul de tren și i-a spus să facă și el la fel pentru altcineva.

Când m-a văzut pe mine învârtindu-mă îngrijorată prin aeroport i-a părut rău de mine fiindcă și el avea trei fete. Una chiar era în drum spre Marea Britanie în ziua aceea și s-a gândit cum s-ar fi simțit ea dacă ar fi fost blocată ca și mine și ar fi avut nevoie de ajutor; și de aceea s-a hotărât să mă ajute.

I-a dat un sentiment plăcut că m-a ajutat fiindcă returnase ajutorul primit în tinerețe și fiindcă știa că așa este bine să procedeze. Mi-a spus că știa că Dumnezeu ne vede mereu și că, dacă fetele lui ar fi avut probleme, atunci Dumnezeu ar fi făcut ceva și pentru ele.

Acest domn a dat mai departe ajutorul primit, mi-a salvat ziua și mi-a influențat viața. De atunci m-am străduit și eu să ajut și să dăruiesc oamenilor. Știu că așa trebuie să procedez, dar o fac și datorită ajutorului primit de mine de la altcineva. Noi dăruim din inimă și dăm mai departe bunătatea care ni s-a arătat nouă.

MICHELE ROYS LUCREAZĂ ÎN
DOMENIUL SOCIAL ÎN IRLANDA
ȘI ESTE MAMĂ A DOI COPII.

DE JOYCE SUTTIN

EXERSEAZĂ EMPATIA

Am urmărit un interviu duminica trecută în care invitatul a fost întrebat: „Care este cea mai mare nevoie a lumii în ziua de azi?” Fără ezitare, el a răspuns: „Empatie. Lumea are nevoie de mai multă empatie”.

Eu probabil că aș fi răspuns, fără să mă gândesc, că lumea are nevoie de mai multă dragoste. Dar îmi place răspunsul său. Este mai specific să spui că lumea are nevoie de mai multă empatie.

Empatia înseamnă să te pui în locul altcuiva. Empatia înseamnă să acorzi altcuiva beneficiul îndoielii. Empatia înseamnă să înțelegi că fiecare are povestea lui. Empatia ne ajută să ascultăm mai mult și să dăm mai puține sfaturi. Empatia ne motivează să încercăm să fim înțelegători și să nu judecăm.

Apoi mi-am amintit de o altă prietenă pe care o cheamă Judy. Când am văzut-o prima oară în cartier, am încercat să fiu prietenoasă cu ea. Dar ea nu prea vorbea. După câteva luni în care am tot încercat să interacționez cu ea, în sfârșit a vorbit cu mine

și atunci mi-a explicat că avusese niște probleme grave cu spatele, iar când mergea o durea așa de tare că nu putea nici să vorbească. Dar după operație și recuperare am devenit bune prietene. Prin ea am învățat să nu judec oamenii. S-ar putea să treacă prin lucruri pe care nici nu ni le putem imagina. Judy m-a învățat o lecție bună despre empatie.

În ziua de azi, în care lumea se grăbește să comenteze și să judece situațiile pe care le vede în grabă pe internet, avem nevoie de mai multă empatie. Atunci când este mai comun să condamnăm, să intimidăm și să vorbim de rău decât să ne facem timp să înțelegem, avem nevoie de mai multă empatie. Dacă dorim să-I permitem lui Iisus un control mai mare asupra vieților și gândurilor noastre, avem nevoie de mai multă empatie.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESOARĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng. – *Romani 12:15*

Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup. – *Evrei 13:3*

Alege să fii blând cu tinerii, milos cu bătrânii, înțelegător cu cei ce se chinuie și tolerant cu cei slabi și cei care greșesc. O dată în viață și tu ai fost sau vei fi toate acestea. – *Lloyd Shearer (1916-2001)*

Când vrei să critici greșelile altuia, întreabă-te mai întâi: Ce greșeală de-a mea se aseamănă cu cea pe care vreau să o critic? – *Marcus Aurelius (121-180)*

IUBIT ȘI PREȚUIT

DE MARIE ALVERO

Când a fost întrebat care era cea mai mare poruncă a lui Dumnezeu, Iisus a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău [și] Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Prorocii¹.

Evident El știa că dacă învățăm să iubim atunci învățăm ce înseamnă să fim sfinți. Cred că știa și că lucrul acesta era cea mai grea poruncă de urmat. Ne-am fi descurcat mai bine cu o listă de reguli – fiindcă cel puțin atunci am fi știut cine se descurcă bine și cine nu. Cine merită și cine nu. Însă așa ne-am pricopsit cu îndatorirea imposibilă de a iubi pe cei din jurul nostru, chiar și pe cei care nu merită.

Însă mult timp eu nu am privit așa porunca Lui. În mintea mea egalam iubirea cu meritul. Dumnezeu mă iubea fiindcă meritam iubirea Sa, iar eu îi iubeam pe aceia care meritau iubirea mea.

Dar într-o zi m-am întrebat: *Ce am făcut ca să merit iubirea lui Dumnezeu? Nimic. Mi-am ținut ca prin magie păcatele și greșelile în marja de iubire? Nu. Mi-am dat seama atunci că El nu mă iubește fiindcă o merit, ci sunt vrednică de ceva datorită iubirii Sale. Sincer, mi-a luat ceva ca să rumeg acest gând. A fost*

o revelație eliberatoare să înțeleg că nu eram într-o întrecere ca să adun cât mai multe puncte pentru „iubire”. De asemenea a fost foarte umilitor să înțeleg că sunt iubită complet și în întregime fără să o merit.

Ce idee contrar mentalității generale! Într-o lume care percepe valoarea ca fiind realizările, scorurile și numerele, singurul motiv pentru care eu aveam valoare pentru Dumnezeu era datorită iubirii Sale. Atunci am înțeles în cele din urmă ce a vrut să spună Pavel când a spus că noi Îl iubim pe El fiindcă El ne-a iubit mai întâi.² Când ajungem să înțelegem profunzimea iubirii lui Dumnezeu pentru noi și cât de puțin o merităm, cum am putea să nu Îl iubim!

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

Dragostea lui Dumnezeu este „loială” și „veșnică”³. Și îți stă la dispoziție dacă o dorești. Tot ce trebuie să faci este să o ceri:

Dragă Iisus, Te rog să vii în viața mea, să mă ierți pentru greșelile pe care le-am făcut și să mă ajuți să Te iubesc pe Tine și pe ceilalți oameni. Amin.

1. Matei 22:37-40

2. Vezi 1 Ioan 4:19.

3. Psalmul 136:1

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Mie Îmi pasă

Eu te cunosc, te văd și Mă îngrijesc de tine. Îmi pasă când suferi. Mă preocupă ceea ce simți. Mă preocupă ceea ce gândești. Mă preocupă faptul că treci prin dificultăți. Îmi pasă de copiii tăi. Îmi pasă că te chinui cu banii. Îmi pasă de situația ta materială și de condițiile în care trăiești. Îmi pasă de nevoile copiilor tăi și de reparațiile pe care trebuie să le faci. Mă preocupă că ai dificultăți cu lucrurile spirituale.

Eu te primesc cu brațele deschise. Dragostea pe care mi-o trimiți cu rugăciunile tale și dragostea pentru alții este prețioasă pentru Mine. Ea strălucește înaintea Mea precum aurul. Dragostea ta se ridică la Mine precum un parfum dulce care răcorește și împropătează. Copilul Meu drag, Eu te iubesc foarte mult!

